

## Arrest

nr. 192 078 van 18 september 2017  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 20 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 21 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 11 mei 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 12 mei 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 21/08/2015*

*Overdracht CGVS: 23/11/2015*

*U werd op 6 januari 2017 gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS), bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 14.00 uur tot*

18.25 uur (hierna gehoor CGVS 1). Uw advocaat, meester Ngenzebuhoro, loco meester Desenfans, was gedurende het gehele gehoor aanwezig. U werd opnieuw gehoord door het Commissariaat-generaal op 10 februari 2016, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 9.00 uur tot 12.00 uur (hierna gehoor CGVS 2). Uw advocaat, meester Ngenzebuhoro, loco meester Desenfans, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

#### A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de clan Darod, subclan Dulbahante. U werd geboren te Madher Koromi, provincie Lower Juba, woonde daar tot 1995 en verhuisde dan met uw ouders naar Kismayo in de wijk Calanley [Alanley] waar u woonde tot aan uw vertrek op 2 juni 2015. U ging naar school tot de achtste klas van het middelbaar. U werkte in de houtskoolsector. Vervolgens begon u in 2006 te werken in een privéschool, de Ramadan Private School [die werd opgericht door uw broer], waar u kinderen het alfabet aanleerde. Aanvankelijk deed u dit vrijwillig, maar na een tijd kreeg u meer verantwoordelijkheden en kreeg u er ook een vergoeding voor. Het werk in de houtskoolsector deed u nog slechts sporadisch. In 2008 werd u gevangengenomen door Al Shabaab. Ze arresteerden u omdat u niet aan het bidden was tijdens het gebedsmoment waarna ze u gedurende vier jaar opsloten. Eind 2012, vlak voordat de overheid Al Shabaab uit de stad verdreef en de controle overnam, slaagde u erin te ontsnappen. In 2014 kreeg u problemen omwille van een clanconflict. Uw vader werd benaderd door leden van de Ogaden-clan [de clan die de macht had in Kismayo] om via hem een schadevergoeding te eisen voor de dood op acht Ogaden leden. Uw vader fungeerde namelijk als bemiddelaar bij clanconflicten. Deze functie heeft hij geërfd van zijn vader en hangt samen met de naam 'U.'. In de periode van 1996 tot 1999 hadden uw neven acht Ogaden vermoord. Deze bloedwraak was nog steeds niet vereffend. Omdat uw vader niet voldoende middelen had en de daders niet kon inleveren [deze hielden zich verscholen in de bossen], zouden ze hem en/of zijn zonen vermoorden. Uw vader verliet in 2014, samen met uw broer M., Kismayo en vluchtte naar Oeganda. Uw andere broer, H., vluchtte reeds 10 jaar geleden naar Amerika ook omwille van een clanconflict. Uw vader is intussen ook geïmmigreerd naar Amerika. Gezien u het enige familielid was dat nog in Kismayo aanwezig was, benaderden ze u. U betaalde een schadevergoeding (twee woningen en vee). In mei 2014 werd u voor 2 weken gevangengenomen door de Ogadenclan. De traditionele ouderen van uw eigen clan hebben gedurende die tijd overlegd en onderhandeld. Zij betaalden een borg waardoor u vrijgelaten werd. In 2015 werd u opnieuw benaderd door de clan Ogaden omdat de schadevergoeding niet voldoende was en u alsnog gedood zou moeten worden. Op aanbevelen van uw familie bent u op 2 juni 2015 gevlucht uit Somalië naar Oeganda, bij uw vader. U vertrok op 19 augustus 2015 met het vliegtuig uit Oeganda naar Duitsland. Via Duitsland reisde u met de bus naar België, waar u op 20 augustus 2015 aankwam en de dag nadien asiel aanvroeg. Na uw aankomst in België vernam u dat uw neef in september 2016 werd vermoord omwille van de bloedwraak.

#### B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 en 2, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u de laatste jaren voor uw vertrek naar België in Kismayo verbleef. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de

asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst werd vastgesteld dat uw kennis betreffende recente, frappante gebeurtenissen in Kismayo beperkt is, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u de laatste jaren voor uw beweerde vertrek uit Somalië, in Kismayo zou gewoond hebben.

Zo bent u weinig op de hoogte van recente gevechten en aanslagen in Kismayo. Zo verklaarde u, wanneer u gevraagd werd of er nog aanslagen, bombardementen of explosies geweest waren de laatste jaren, dat er twee aanslagen zijn geweest (CGVS 1, p. 18). Eén op de weg naar de haven en één aan de vleesfabriek (CGVS 1, p. 18). Er werd u tijdens het tweede gehoor gevraagd of er gevechten in Kismayo waren met AMISOM nadat Al Shabaab reeds uit de stad verdreven was. U verklaarde dat er enkel een clanconflict was (CGVS 2, p. 6). Daarop werd u nogmaals specifiek gevraagd naar aanvallen van Al Shabaab op AMISOM of omgekeerd. U verklaarde dat er geen gevechten waren met AMISOM in Kismayo, enkel clanconflicten (CGVS 2, p.6). U gaf daarbij aan dat een man vermoord werd door Al Shabaab in het dorp Kilbiyo, omdat hij geen zakat wou betalen, wat naast de kwestie was (CGVS 2, p. 6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, waren er in de periode van juli 2014 tot december 2014 een reeks aanslagen en aanvallen gebeurd in de stad Kismayo, en ook meer bepaald in de wijk Calanley, waar u – volgens uw verklaringen – op dat moment woonde en werkte. Zo blies op 19 juli 2014 een zelfmoordterrorist zich op in de woning van een politicus, in de wijk Calanley. Eén van zijn kinderen, zijn schoonmoeder en drie lijfwachten kwamen om. Ook werd in september 2014 twee avonden na elkaar de luchthaven van Kismayo beschoten door Al Shabaab. Ook AMISOM bleef een doelwit van aanvallen van Al Shabaab, eveneens in de wijk Calanley. Op 20 september 2014 was een konvooi van AMISOM het doelwit van een explosie in de wijk Shaqaalaha in Kismayo. Diezelfde dag vielen vijf burgerdoden bij de ontploffing van een bembom in de wijk Calanley. Op 1 oktober 2014 werd in Kismayo een konvooi van AMISOM opnieuw het doelwit van een explosie. Er vielen twee burgerslachtoffers. In diezelfde periode werd ook een handgranaat gegooid naar een woning in Kismayo waar clanoudsten een vergadering hadden. Vier personen raakten hierbij gewond. In november 2014 reden twee voertuigen van AMISOM op landmijnen in de wijken Fanoole en Guul Wade en werden er handgranaten gegooid in de stadsadministratie van Kismayo. In december 2014 werd een hotel in Kismayo beschoten (zie administratief dossier). Het is niet aannemelijk dat u, zoals u zelf beweerde, in de periode dat deze gevechten en aanslagen plaatsvonden, in Kismayo zou gewoond hebben maar dat deze gebeurtenissen, die een aanzienlijke impact hadden en zich voordeden in de omgeving van uw woonplaats, u volledig ontgaan zouden zijn. Bijgevolg roept dit gebrek aan kennis betreffende recente aanslagen en gevechten vragen op bij uw beweerde recente verblijf in Kismayo.

Wanneer u in het eerste gehoor op het CGVS gevraagd werd of er de laatste jaren in Kismayo nog gevechten waren geweest omwille van een clanconflict, haalde u een conflict tussen de Marehan en de Harti aan. U gaf aan dat het na 1995 was (toen de Harti aan de macht waren) en in 1999 de Marehan de macht grepen (CGVS 1, p. 14). Dit clanconflict dateert echter van ruim 20 jaar voor uw vertrek naar België [toen u nog slechts een kind was] en toont op geen enkele manier aan dat u recent in Kismayo woonde. Vervolgens werd u wederom gevraagd of er recent nog gevechten zijn geweest tussen clans in de stad. U beantwoordde dit door een conflict aan te halen dat ontstond toen u reeds in België was (CGVS 1, p. 14), wat opnieuw nietszeggend is over uw recente verblijf in Kismayo voor uw komst naar België. Er werd u voor een derde maal gevraagd of er voor uw vertrek naar België nog gevechten zijn geweest tussen clans, waarop u vaag antwoordde dat ze toen vochten tegen Al Shabaab (CGVS 1, p. 14). Hierop confronteerde de dossierbehandelaar u met informatie die het CGVS ter beschikking heeft en waaruit blijkt dat er in Kismayo, en zelfs in de wijk waar u beweerde te wonen, wel recent voor uw vertrek naar België conflicten waren tussen clans en waarbij veel slachtoffers vielen (CGVS 1, p. 14). Meer bepaald vonden er in juni 2013 gevechten plaats in de regio van de Calanley markt [in de wijk waar u woonde en werkte], tussen Ifin Hassan Basto en de Ras Kamboni Brigade. Dit betrof een clanconflict tussen Ormale, Galjeel en Ogaden. Het privéziekenhuis 'Waamo' werd aangevallen en minstens 31 burgers stierven ten gevolge van dit gevecht. Een ander clanconflict ontstond tussen Marehan en Ogaden op 23 februari 2013, waarbij het dodenaantal opliep tot 11 personen (zie administratief dossier). Er werd u gewezen op de vaststelling dat het vreemd is dat u hiervan niet op de hoogte bent, gezien uw beweerde recente herkomst uit Kismayo (CGVS 1, p. 14).

U beantwoordde deze bedenking ontwijkend door gevechten tussen Al Shabaab en Jubaland [te verwijzen naar de troepen van de regering van Jubaland] aan te halen en te wijzen op het constant voorkomen van clanconflicten (CGVS 1, p.14). Het feit dat u verschillende keren de vraag ontweek door

andere gevechten aan te halen dan deze waar de dossierbehandelaar naar vroeg [en dan nog voornamelijk gevechten die meer dan 20 jaar geleden plaatsvonden toen u nog een kind was ofwel heel recente gevechten die pas plaatsvonden wanneer u reeds in België was] en u op geen enkel moment [zelfs nadat u verschillende keren de kans kreeg] kon duidelijk maken dat u weet heeft van recente gevechten en aanslagen die in uw regio plaatsvonden, doet twijfels rijzen betreffende uw recent verblijf in Kismayo. Daarenboven werd u expliciet gevraagd of Ahmed Madobe ooit het doel of slachtoffer is geworden tijdens de gevechten in Kismayo (CGVS 1 p. 19). U beantwoordde deze vraag met 'Ahmed Madobe was toen niet aanwezig' (CGVS 1, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Ahmed Madobe, de president van Jubaland, gewond geraakte toen Al Shabaab op 12 september 2014 zijn konvooi in Kismayo aanviel (zie administratief dossier). Gezien de belangrijke positie die Ahmed Madobe binnen Kismayo en de rest van Jubaland heeft, kan verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van deze gebeurtenis. Indien u daadwerkelijk, zoals u beweerde, tot aan uw vertrek naar België op 2 juni 2015 in Kismayo woonde en werkte, kan verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van gevechten en aanslagen die er recent plaatsvonden. Bijgevolg slaagde u er niet in om uw recent verblijf in Kismayo aannemelijk te maken.

Verder leek u niet te weten dat er zich in 2014 ernstige wateroverlast heeft voorgedaan in Kismayo. Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg of Kismayo ooit getroffen werd door overstromingen, beweerde u van niet, maar verklaarde u dat het water wel een impact had op de landbouwers, gevestigd in de 'Gosha' [de bossen] (CGVS 1, p. 12). Er werd u opnieuw gevraagd of er ooit wateroverlast was in Kismayo, waarbij u opnieuw verklaarde dat de rivier overstroomde maar dat het water niet zo ver kwam. Wanneer u vervolgens gevraagd werd naar overstromingen die van de zee kwamen, verklaarde u dat dit vroeger wel voorkwam maar dat dit de laatste tijd niet meer gebeurd is (CGVS 1, p. 12). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, bleek dat de hevige regenval tussen 24 mei 2014 en 6 juni 2014 drieëntwintigduizend mensen die gevestigd zijn in de onthemingskampen van Kismayo, getroffen heeft. Vijf kinderen stierven ten gevolge van verdrinking of onderkoeling, huizen werden vernield en toiletten en waterbronnen waren vervuild. Het Internationaal Comité van het Rode Kruis en de Somalische Rode Halve Maan boden hulp (zie administratief dossier). Er werd vastgesteld dat u er niet in slaagde om elementen aan te brengen die duidelijk maken dat u kennis heeft over deze overstroming in uw beweerde regio van herkomst [Kismayo]. Wanneer de dossierbehandelaar u confronteerde met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er wel een overstroming in Kismayo plaatsvond en u vervolgens vroeg of u daar weet van heeft, verklaarde u vaag dat u ervan gehoord had, dat het met de zee te maken had en dat het de wijken betrof die gelegen zijn aan de zee, maar u geen idee had van de periode (CGVS 1, p. 12). Dat u uw antwoorden bijstelt in functie van de door de dossierbehandelaar gemaakte opmerkingen en deze bovendien nog steeds erg vaag en algemeen bleven, zorgt ervoor dat uw verklaringen niet doorleefd -en dus niet waarachtig- overkomen. Gezien u beweerde in die periode woonachtig te zijn geweest in Kismayo, is het bevreemdend dat u niets wist over de gevolgen van de hevige regenval die plaatsvond in mei-juni 2014 die een aanzienlijke impact had op duizenden inwoners van de stad. Uw bewering dat u tot recent (tot 2 juni 2015) in Kismayo verbleef, wordt dan ook verder ondermijnd.

Daarnaast legde u inconsistente verklaringen af betreffende de aanmaak en het gebruik van uw Facebookprofiel [dat op naam van A.G. werd teruggevonden], waaruit verder blijkt dat u niet recent uit Kismayo afkomstig bent.

Toen u geconfronteerd werd met uw Facebookprofiel en u gevraagd werd of u de persoon op de foto (zie administratief dossier foto 1) bent, bevestigde u dit. Toen u gevraagd werd of dit uw Facebookprofiel is, bevestigde u dit eveneens en voegde u eraan toe dat uw broer het gemaakt heeft (CGVS 2, p.9-10). Toen u gevraagd werd waarom uw broer dit voor u maakte, verklaarde u dat het was omdat u niet wist hoe u een profiel moest creëren. Toen u gevraagd werd waarom u foto 4 [een foto van een groep mensen] (zie administratief dossier) postte, verklaarde u dat uw broer die foto postte, dat het zijn vrienden zijn, dat de foto genomen is in Kenia en dat u zelf de andere foto's, genomen in Brussel, postte. U verklaarde verder dat uw broer zijn oude profiel aan u gaf. Nadien verklaarde u dan weer dat het niet echt uw broer was, maar uw neef (CGVS 2, p. 10). Wanneer u gevraagd werd wanneer u het profiel overnam, verklaarde u dat u het overnam in 2015 toen u aankwam in België. Alsook verklaarde u dat uw neef zijn bijnaam 'G.' is, wat de reden is dat het profiel op die naam staat. U verklaarde dat hij uw naam ervoor zette (CGVS 2, p. 10). U verklaarde over foto 6 [gepost op 15 februari 2015] (zie administratief dossier), dat dit uw vermiste broer M. is. Gevraagd waarom er een foto van uw broer op het profiel staat, verklaarde u dan weer dat uw broer het profiel (uw Facebookprofiel) deelde met uw neef (CGVS 2, p. 10).

Uit bovenstaande blijkt dat u uw verklaringen betreffende de aanmaak en het gebruik van uw Facebookprofiel bijschaafde naargelang de vragen en opmerkingen die de dossierbehandelaar maakte. U verklaarde aanvankelijk dat uw broer het profiel voor u maakte, vervolgens verklaarde u dat u het

profiel van uw broer overnam en daarna verklaarde u dat het niet uw broer M. maar uw neef G. was, waarvan u het profiel overnam. Wanneer later bleek dat er een foto van uw broer M. op het profiel stond, verklaarde u dan weer dat uw neef en uw broer het profiel deelden (CGVS 2, p. 10). Ten gevolge van de bevinding dat u uw verklaringen steeds wijzigde en dit vragen deed rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw Facebookprofiel, confronteerde de dossierbehandelaar u met het eigenaardig karakter van uw verklaringen betreffende het Facebookprofiel. U werd opnieuw gewezen op het belang van eerlijk te zijn over de plaatsen waar u gewoond heeft, ook als u Somalië al eerder zou verlaten hebben. Doch, u bleef erbij dat het probleem zich voordeed zoals u reeds uitlegde [met name de problemen in 2014 ten gevolge van het clanconflict](CGVS 2, p. 10).

Verder blijkt dat op 15 februari 2012, dus in de periode waarin u beweerde opgesloten geweest te zijn door Al Shabaab (CGVS 2, p. 7), een foto van u gepost werd op uw Facebookprofiel. Toen u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststelling verklaarde u dat het uw broer M. is op de foto maar dat het lijkt alsof u dit bent omdat jullie op elkaar lijken (CGVS 1, p. 10). Echter, op de foto is duidelijk zichtbaar dat u wel degelijk de persoon op foto 6 bent. Toen u verder gevraagd werd waarom een foto van uw broer op uw profiel zou staan, gaf u aan dat hij het profiel deelde (CGVS 2, p.10). Bovendien zijn er nog meer eigenaardigheden op te merken betreffende uw verklaringen aangaande uw broer M.. U verklaarde immers tijdens het eerste gehoor op het CGVS dat u niet wist waar uw broer zich bevond, hij voor u Somalië ontvluchtte en u geen informatie over hem heeft (CGVS 1, p.9). Tijdens het tweede gehoor op het CGVS gaf u echter aan dat uw broer nog op 31 augustus 2015, toen u dus reeds in België was, een foto zou gepost hebben op het Facebookprofiel en dat deze foto in Kenia genomen is, wat onverenigbaar is met uw eerdere verklaringen (CGVS 2, p. 10). Dat op 15 februari 2012, in de periode waarin u beweerde opgesloten geweest te zijn door Al Shabaab, een foto van u gepost werd op uw Facebookprofiel doet verdere vragen rijzen bij uw verklaringen betreffende uw opsluiting door Al Shabaab van 2008 tot 2012.

Bovendien stoken veel van uw verklaringen niet met de informatie die werd teruggevonden op 'uw' Facebookprofiel. U verklaarde dat u het profiel overnam in 2015 en dat u het niet gebruikte in Kismayo (CGVS 1, p. 10). Wanneer na de pauze opnieuw werd teruggekomen op het Facebookprofiel, verklaarde u dat u in 2013 aan uw neef vroeg om u een account aan te maken, maar dat u het toen nog niet gebruikte. U verklaarde dat u het pas begon te gebruiken toen u in België was en dat het voorheen door uw neef gebruikt werd (CGVS 2, p. 12-13). Er werden echter foto's van u [waar u duidelijk herkenbaar op bent] op het Facebookprofiel teruggevonden die in 2013, 2014 en 2015 gepost werden, de periode waarin u volgens uw verklaringen in Kismayo was én het profiel niet gebruikte. Bovendien werd op het profiel teruggevonden dat het werd aangemaakt op 13 februari 2012, dus in de periode waarin u beweerde opgesloten geweest te zijn door Al Shabaab (CGVS 2, p. 7), waardoor uw verklaring als zou u in 2013 gevraagd hebben het profiel aan te maken, niet kan kloppen (zie administratief dossier).

Gelet op bovenstaande slaagt u er niet in een afdoende verklaring te geven waarom niet u maar uw neef uw Facebookprofiel zou hebben aangemaakt op 13 februari 2012 en waarom niet u maar wel uw neef en uw broer M. uw Facebookprofiel tot uw aankomst in België in 2015 gebruikt zouden hebben (waarna u het voor het eerst in gebruik genomen zou hebben). Ook uw verklaring dat de foto's op uw Facebookprofiel niet u maar uw (vermiste) broer M. zijn, maar dat het lijkt alsof u dit bent, is niet afdoende. U slaagt u er bijgevolg niet in uw verklaring dat u opgesloten was door Al Shabaab van 2008 tot eind 2012 staande te houden, noch dat u recent afkomstig bent uit Kismayo.

Bovendien zijn er nog bijkomende elementen waardoor er geloof gehecht kan worden aan uw beweerde opsluiting door Al Shabaab in de periode van 2008 tot eind 2012.

Ten eerste beweerde u te zijn ontsnapt uit de gevangenis van Al Shabaab in de periode dat de machtsovername door Jubaland en de daarmee gepaard gaande gevechten plaatsvonden, zijnde oktober 2012. Zoals reeds aangehaald, werd op uw Facebookprofiel een foto van u teruggevonden die gepost werd op 15 februari 2012 (supra) (zie foto 6 administratief dossier). Het is echter onmogelijk dat u een foto zou kunnen nemen van uzelf en deze zou kunnen posten op Facebook terwijl u opgesloten zat in de gevangenis van Al Shabaab.

Ten tweede werden uw verklaringen betreffende uw opsluiting door Al Shabaab van 2008 tot eind 2012, verder onderuitgehaald door uw verklaringen betreffende uw werk in de Ramadan Private School. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor op het CGVS dat u sinds 2005-2006 in de Ramadan Private School werkte (CGVS 1, p. 5 en CGVS 2, p. 4). U verklaarde dat u daar in het begin lessen volgde maar later ging helpen en dat u in 2010-2011 bijna geheel zelfstandig les gaf (CGVS 1, p.5). Zoals reeds eerder aangehaald verklaarde u opgesloten te hebben gezeten van 2008 tot eind 2012 (supra).

Beide verklaringen zijn onverenigbaar, daar ze impliceren dat u zelfstandig les gaf aan de Ramadan Private School terwijl u opgesloten was bij Al Shabaab, wat geen steek houdt. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u zich vergist had en dat het na 2012 was dat u er les gaf

(CGVS 1, p.16). Deze verklaring kan echter niet overtuigen, aangezien u uw verklaring louter bijstelde naargelang de opmerkingen van de dossierbehandelaar.

Ten derde ontweek u verschillende keren de vragen die betrekking hadden op uw gevangenschap bij Al Shabaab. Wanneer u gevraagd werd te verduidelijken van wanneer tot wanneer Al Shabaab u gevangen gehouden heeft, antwoordde u dat ze u in de tiende maand van 2008 arresteerden, waarna u vroeg of u de problemen in gevangenis moest vertellen (CGVS 2, p. 16). U daarop aangespoord om eerst te zeggen wanneer u vrij kwam, antwoordde u dat ze u niet bevrijdden maar dat u ontsnapte tijdens de gevechten tussen Al Shabaab en Jubaland. Waarna u begon uit te leggen op welke manier u kon ontsnappen. U bracht echter nog steeds geen datum ter sprake (CGVS 2, p.6-7). Wanneer u nogmaals de vraag gesteld werd welke dag de ontsnapping plaatsvond, verklaarde u dat u het niet meer weet maar dat het in 2012 was, waarna u begon uiteen te zetten dat u angst had om vermoord te worden en dat u opgelucht was toen u hier aankwam. Opnieuw spoorde de dossierbehandelaar u aan om u de datum te proberen herinneren door een verjaardag of door aan te geven of het dan wel het begin dan wel het einde van jaar was (CGVS 2, p. 7). Pas dan gaf u aan dat het einde van 2012 was (CGVS 2, p.7). De detentie is een element dat de kern van uw asielrelaas uitmaakt en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat u dit nog waarheidsgetrouw kan weergeven, te meer daar het gaat om een ingrijpende gebeurtenis – u gaf zelf aan dat het de ergste periode in uw leven betrof (CGVS 1, p.18) – die geacht mag worden in uw geheugen te zijn gegrift. Dat u steeds vragen ontweek die betrekking hadden op het moment dat u na vier jaar opsluiting ontsnapte uit de gevangenis van Al Shabaab, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vierde werd nog een frappante tegenstrijdigheid opgemerkt tussen de door u afgelegde verklaringen tijdens de gehoren op het CGVS. U verklaarde dat u één maal door Al Shabaab bent meegenomen uit de gevangenis om deel te nemen aan een gevecht (CGVS 2, p.9). Bij het eerste gehoor verklaarde u 'Met een aantal gevangenen werden we meegenomen om deel te nemen aan gevechten in Jilib. Ik heb geweigerd. Vervolgens werden we teruggebracht.' (CGVS 1, p.16). In het tweede gehoor werd u opnieuw gevraagd waar ze u naartoe brachten voor het gevecht. U verklaarde dat ze u meenamen uit de stad in de richting van Sac Mojo (CGVS 2, p. 11). Toen u werd gevraagd waar het gevecht was en of het op de weg was, antwoordde u 'Het was verder op de weg tussen Al Shabaab en Jubaland.' Toen u gevraagd werd of het in hetzelfde district [zijnde Kismayo-district] was, bevestigde u dit. Toen u gevraagd werd of het dicht bij de stad was, antwoordde u 'Het was niet zo ver van de stad. Ik denk 15 kilometer' (CGVS 2, p.11). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, ligt Jilib [de plek waar u volgens uw verklaringen tijdens het eerste gehoor naartoe werd gebracht om te vechten] in de provincie Middle Juba, district Jilib, op 115 kilometer van Kismayo terwijl Kismayo in Lower Juba ligt in het district Kismayo [de plek waar u volgens uw verklaringen tijdens het tweede gehoor naartoe werd gebracht om te vechten]. Daar u inconsistent twee verschillende plekken aangaf waar ze u naartoe brachten om te vechten [wat volgens uw verklaringen bovendien de enige keer was dat ze u ergens naartoe brachten om te vechten (CGVS 2, p.9)], kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zou Al Shabaab u zou willen ingezet hebben als soldaat en wordt wederom uw hele relaas betreffende de opsluiting bij Al Shabaab ondermijnd.

Door het geheel aan bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw gevangenschap bij Al Shabaab van 2008 tot eind 2012 tenietgedaan. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw opsluiting bij Al Shabaab, zijn uw verklaringen als zou u bijgevolg niets zou weten over de gebeurtenissen in Kismayo in de periode van 2008 tot eind 2012 niet afdoende. Toen u gevraagd werd om meer te vertellen over de gevechten in Kismayo tegen Al Shabaab, antwoordde u dat u niet altijd aanwezig was in de periode dat Al Shabaab de macht had maar dat u toen u vrijkwam wel gehoord heeft over een zwaar gevecht (CGVS 1, p. 18). Toen u daarop gevraagd werd in welke periode van het jaar dit gevecht was, antwoordde u dat u vast zat en dus de periode niet kende (CGVS 1, p. 18). Toen u gevraagd werd of dat gevecht een bepaalde naam had, antwoordde u nogmaals dat dat moeilijk te weten is als u vast zit (CGVS 1, p. 18). Van iemand die in vrijheid in Kismayo woonde [Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw beweerde opsluiting bij Al Shabaab van 2008 tot 2012], kan verwacht worden dat die beter op de hoogte is van de gevechten die er plaatsvonden en vooral over het grote gevecht tussen de troepen van Jubaland en Al Shabaab in oktober 2012 dat een machtsvername tot gevolg had. Zodoende wordt uw beweerde recent verblijf in Kismayo verder ondermijnd.

Betreffende de door u neergelegde huwelijksakte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten.

Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers.

Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten, waaronder huwelijksakten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie administratief dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde huwelijksakte op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst op te heffen. Bovendien was u tijdens het tweede gehoor niet in staat om de getuigen op uw huwelijk, die vermeld staan op de huwelijksakte, correct te benoemen. Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg wie de getuigen waren op uw trouw gaf u de volgende namen op: H.J.K., S.H.M, M.A.A. en zei u dat er nog mensen waren. Er werd verduidelijkt dat de vraag peilde naar de getuigen. Daarop verklaarde u dat het H.J.K. was en dat de andere man uw vrouw representeerde (CGVS 2, p.4). Volgens de huwelijksakte waren A.J.A. en S. M.A. de getuigen op uw trouw op 2 oktober 2014. Dat u niet in staat was om de getuigen van uw eigen trouw te benoemen, maakt dat er verdere vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de geldigheid van dit document en bijgevolg ook bij de verklaringen betreffende uw huwelijk. Daardoor verliest dit document elke bewijskracht voor uw recent verblijf in Kismayo.

Wat betreft de door u neergelegde medische documenten dient te worden vastgesteld dat het CGVS stelt dat u, gezien de bedrieglijkheid van uw verklaringen omtrent uw identiteit, achtergrond, verblijfplaatsen en reële situatie, een nood aan bescherming niet aannemelijk maakt. U stelde het CGVS in het bezit van een psychologisch rapport uitgereikt door dokter S. op 6 oktober 2016, waaruit blijkt dat u lijdt aan een posttraumatische stressstoornis (PTSS). Vooreerst kan men zich verwonderen over het feit dat u pas op 6 oktober 2016 voor het eerst een psycholoog opzoekt terwijl u reeds sinds 20 augustus 2015 in België verblijft. Hoewel in het attest beschreven wordt dat u moeite heeft met het herinneren van data en details betreffende uw reisweg, blijkt uit de gehoorverslagen dat de gehoren op normale wijze zijn verlopen en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Het moeilijk kunnen herinneren van bepaalde data en details over uw reisweg, zijn daarnaast geen verantwoording voor uw gebrekkige kennis over recente frappante gebeurtenissen in uw beweerde stad van herkomst, Kismayo. U kon zich namelijk wel gebeurtenissen herinneren van twintig jaar geleden, vermeldde meermaals specifieke data en was in staat om uw asielaanvraag op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. Voorts formuleerde u noch uw advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS. Dit attest is bijgevolg niet van dien aard dat het de aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen kan herstellen.

U legde twee medisch attesten voor, waarvan één werd uitgereikt door dokter Da. op 25 maart 2016 en één door Dokter De. op 21 juni 2016, die beiden een beschrijving geven van de littekens die u heeft. Het oorzakelijk verband met de door u beweerde problemen, zijn louter berust op uw verklaringen. Uw verklaringen die u aflegde tijdens de twee gehoren op het CGVS betreffende de oorzaak van het litteken op uw hoofd zijn daarenboven tegenstrijdig. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde u dat u een litteken op het achterhoofd heeft doordat u in 2014 (bij uw meest recente opsluiting, met name omwille van het clanconflict) geslagen werd met een knuppel (gehoor CGVS 1, p. 24), terwijl u tijdens het tweede gehoor verklaarde dat het litteken heeft omdat u geslagen werd door Al Shabaab (gehoor CGVS 2, p. 7). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen verder uw geloofwaardigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Kismayo gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kismayo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaanvraagster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien

regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 06.01.2017 en 10.02.2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 1, p.1-2. en CGVS 2, p.1-2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië (CGVS 1, p. 14). U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS 2, p. 10). U verklaarde hierop dat u het probleem waarvoor u Somalië verliet vertelde zoals het gegaan is (CGVS 2, p. 10). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS 1, p. 1-2 en CGVS 2, p. 1-2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

### 2. Over de gegrondheid van het beroep

#### 2.1.1. In punt 1) voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"1) De bestreden beslissing schendt het artikel 7, §A, al. 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 aangezien het asielrelaas van de verzoeker houdt direct verband met criteria voor het verkrijgen van asiel ; en/of van



*artikel en 3 en 13 EVRM ; en/of artikelen 48/3 tot 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied. het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."*

Verzoeker volhardt dat hij afkomstig is uit Kismayo en stelt dat de bestreden beslissing hieromtrent niet adequaat en voldoende gemotiveerd is, daar verzoeker gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn verblijf. De beoordeling van de Commissaris-generaal is dan ook zuiver subjectief en bijzonder streng. Verzoeker volhardt eveneens dat hij in geval van terugkeer een vrees voor vervolging heeft omwille van Al Shabaab en leden van de Ogaden-clan. Hij voert aan dat hij geen beroep kan doen op de Somalische autoriteiten voor bescherming en verwijst naar het "UNHCR Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I) van mei 2016 en het "Somalia 2017 Crime & Safety Report" van "OSAC" van 10 mei 2017. Verzoeker vraagt dat hem het voordeel van de twijfel zou worden toegekend, gezien de motivering van de Commissaris-generaal onvoldoende is om zijn geloofwaardigheid in vraag te stellen. De Commissaris-generaal heeft geen voldoende onderzoek gevoerd naar het profiel van verzoeker en heeft niet alle verklaringen van verzoeker in rekening gebracht. Bovendien stelt verzoeker dat artikel 48/7 van de vreemdelingenwet dient te worden toegepast, gezien hij reeds vervolging heeft ondergaan in Somalië – hij werd vier jaar vastgehouden en mishandeld door Al Shabaab. Hij voert hierbij aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met het door hem voorgelegde medische attest hieromtrent, dat hij zijn aanvraag tot internationale bescherming in België zo spoedig mogelijk heeft ingediend en dat zijn verklaringen niet tegenstrijdig zijn.

Verzoeker is van mening dat hem de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te worden toegekend, gezien hij wel degelijk recent in Kismayo heeft verbleven. Aldus zou verzoeker, in tegenstelling tot wat de Commissaris-generaal beweert, in geval van een terugkeer naar Kismayo of Somalië een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven en persoon, gelet op de algemene onveiligheidssituatie en de onmacht van de Somalische staat om hem te beschermen tegen terreurdaden gepleegd door Al Shabaab. Verzoeker voert aan dat artikel 3 van het EVRM gelezen in samenhang met artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de Commissaris-generaal verplicht om rekening te houden met de situatie van verzoeker, de omstandigheden in het land van herkomst en de voorgelegde documenten. Bovendien verplicht het zorgvuldigheidsbeginsel de Commissaris-generaal om zich "op de hoogte te stellen alvorens een besluit te nemen". In casu bestaat een risico voor verzoeker om slachtoffer te worden van geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de arresten Diakité en Elgafaji van het Europese Hof van Justitie. Hij voert aan de situatie in Kismayo helemaal niet stabiel is en verwijst naar een reeks rapporten en krantenartikelen. Verzoeker besluit dat het geweld dat vandaag plaatsvindt in Kismayo van die aard is dat hij in een geval van terugkeer het risico zou lopen om blootgesteld te worden aan onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Gezien er in Kismayo een gewapend conflict plaatsvindt, dient artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet toepassing te vinden.

In punt 2) voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

*"2) De bestreden beslissing schendt ook artikelen 1 tot 4 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen omwille van de onvoldoende, inadequate motivering en schendt het artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003 manifeste fout en ook het algemene beginsel van behoorlijke bestuur en de zorgplicht hetgeen betekent een eerlijk administratieve procedure."*

Verzoeker is van mening dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende en inadequaat is om hem internationale bescherming te weigeren. Met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn recente verblijf in Kismayo, voert verzoeker aan dat hij veel correcte en nauwkeurige antwoorden heeft gegeven op de vragen over Kismayo: "de geografie, de stad, de clans, de leiding van de stad, de landbouwgrond, enz.". Waar de Commissaris-generaal opwerpt dat verzoeker onvoldoende kennis bezit over recente frappante gebeurtenissen in Kismayo, stelt verzoeker dat de Commissaris-generaal niet met al zijn verklaringen heeft rekening gehouden.

Wat de motivering omtrent verzoekers facebookprofiel betreft, bevestigt verzoeker dat zijn broer dit profiel creëerde, maar dat het sindsdien door hem, zijn broer en soms zijn neven werd gebruikt. Dit wordt volgens hem aangetoond door het feit dat zowel foto's van verzoeker als van zijn broer geplaatst werden. Met betrekking tot de foto die geplaatst werd op 15 februari 2012, erkent verzoeker dat dit een foto van hem betreft, doch stelt dat hij op dat moment wel degelijk vastgehouden werd door Al Shabaab,

maar dat zijn neven zijn Facebookaccount gebruikten en tevens foto's van verzoeker hebben gebruikt "om gemakkelijk te socialiseren".

Omtrent verzoekers vasthouding door Al Shabaab, meent verzoeker dat zijn gevangenschap niet grondig werd onderzocht door de Commissaris-generaal, aangezien er in de bestreden beslissing geen opmerkingen gemaakt worden over zijn ervaringen en de omstandigheden hiervan, het belangrijkste element van zijn relaas. Verzoeker erkent bovendien dat hij een fout heeft begaan met betrekking tot de datum waarop hij tewerkgesteld was, doch voert aan dat hij lijdt aan psychologische problemen, waardoor hij details van zijn relaas vergeet. Verzoeker verwijst bovendien naar het door hem voorgelegde medische attest en stelt dat *"men hoeft geen arts te zij om te bevestigen dat deze littekens uit ernstige mishandelingen komen. Deze littekens zijn verenigbaar met de door verzoeker aangehaalde mishandelingen"*. Verzoeker verwijst hierbij naar rechtspraak van het EHRM omtrent de beoordeling van medische attesten in de context van een asielaanvraag. Verzoeker benadrukt bovendien dat hij gedetailleerde en spontane verklaringen aflegde over zijn vasthouding en kon antwoorden op alle gestelde vragen hieromtrent. Verzoeker legt bovendien uit dat hij werd meegenomen om deel te nemen aan de gevechten van Al Shabaab in Kismayo, maar dat hij hoorde dat leden van Al Shabaab ook naar Jilib gingen.

Verzoeker voert bovendien aan dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient toegepast te worden. Hij verwijst hierbij naar het door hem neergelegde psychologische attest en voert aan dat de Commissaris-generaal zich bewust had moeten zijn van deze problemen en zijn asielaanvraag met de grootste zorgvuldigheid en flexibiliteit had moeten onderzoeken. Hij stelt dat rekening moet gehouden worden met zijn capaciteit om adequaat de gestelde vragen te beantwoorden en de invloed van zijn psychologische problemen op het verloop van het interview en op zijn vermogen een coherent relaas naar voren te brengen. De psychische toestand van verzoeker zou aldus een invloed kunnen hebben gehad op zijn gehoor en zijn vermogen om zijn asielrelaas toe te lichten, hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheden zou kunnen verklaren. Verzoeker citeert hierbij uit de arresten nr. 85 159 en 177 178 van de Raad van respectievelijk 24 juli 2012 en 27 oktober 2016. De Commissaris-generaal heeft aldus geen rekening gehouden met verzoekers psychologische toestand.

Verzoeker stelt de Commissaris-generaal ten onrechte geen aandacht heeft besteed aan zijn problemen met Al Shabaab en Ogaden, gezien verzoeker voldoende zijn recent verblijf in Kismayo heeft bewezen. Aldus dringt de vernietiging van de bestreden beslissing zich op, opdat hieromtrent bijkomend onderzoek zou kunnen gevoerd worden. Verzoeker voert bovendien aan dat zijn verklaringen wel degelijk aantonen dat hij een vrees voor vervolging heeft, temeer rekening houdend met de beschikbare informatie over de daden van Al Shabaab en clanconflicten.

2.1.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- "UNHCR, *Position on Returns to Southern and Central Somalia (Update I)*" van mei 2016 (stuk 3)
- rapport OSAC, "*Somalia 2017 Crime & Safety Report*" (stuk 4)
- artikel "*Somalia: One dead, several injured in Kismayo grenade explosion*" (stuk 5)
- artikel "*Somalia: Three killed after suicide bomber blew himself up outside military camp*" van Somaliupdate van 12 mei 2017 (stuk 6)
- artikel "*Another blast in Somalia: 4 dead, 10 injured in Kismayo*" van "12/12" (stuk 7)
- artikel "*Somalia: - The Terrorist attack (Dalhiis Vilage) of Kismayo, in Southern Somalia on Sunday evening December 11, 2016*" van 12 december 2016 (stuk 8).

2.1.3. In een aanvullende nota legt verzoeker nog volgende documenten neer:

- een kopie van een medisch attest uit Kismayo van 6 juni 2012 (stuk 1)
- een kopie van een medisch attest van 21 juni 2016 en van 25 maart 2016, een kopie van een huwelijksakte en een kopie van een psychologisch rapport van 6 oktober 2016 (stukken 2 tot 5)
- een kopie van een attest met betrekking tot zijn lesopdracht (stuk 6)
- een kopie van een leerlingenkaart (stuk 7)
- een kopie van zijn geboorteakte van 9 december 2007 (stuk 8).

De stukken 2 tot 5 bevinden zich reeds in het administratief dossier.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting in het verzoekschrift hierover laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, volhardt dat hij wel over een voldoende kennis bezit van zijn dorp en regio en stelt dat de Commissaris-generaal niet met al zijn verklaringen heeft rekening gehouden. Na lezing van het administratief dossier wordt de Commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekers socio-politieke kennis omtrent (i) recente aanslagen en gevechten in Kismayo en (ii) de overstroming in 2014 in Kismayo lacunair is, hetgeen afbreuk doet aan verzoekers verklaringen omtrent zijn recent verblijf daar. De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht dat:

*“Zo bent u weinig op de hoogte van recente gevechten en aanslagen in Kismayo. Zo verklaarde u, wanneer u gevraagd werd of er nog aanslagen, bombardementen of explosies geweest waren de laatste jaren, dat er twee aanslagen zijn geweest (CGVS 1, p. 18). Eén op de weg naar de haven en één aan de vleesfabriek (CGVS 1, p. 18). Er werd u tijdens het tweede gehoor gevraagd of er gevechten in Kismayo waren met AMISOM nadat Al Shabaab reeds uit de stad verdreven was. U verklaarde dat er enkel een clanconflict was (CGVS 2, p. 6). Daarop werd u nogmaals specifiek gevraagd naar aanvallen van Al Shabaab op AMISOM of omgekeerd. U verklaarde dat er geen gevechten waren met AMISOM in Kismayo, (...) (CGVS 2, p.6). U gaf daarbij aan dat een man vermoord werd door Al Shabaab in het dorp Kilbiyo, omdat hij geen zakat wou betalen, wat naast de kwestie was (CGVS 2, p. 6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, waren er in de periode van juli 2014 tot december 2014 een reeks aanslagen en aanvallen gebeurd in de stad Kismayo, en ook meer bepaald in de wijk Calanley, waar u – volgens uw verklaringen – op dat moment woonde en werkte. Zo blies op 19 juli 2014 een zelfmoordterrorist zich op in de woning van een politicus, in de wijk Calanley. Eén van zijn kinderen, zijn schoonmoeder en drie lijfwachten kwamen om. Ook werd in september 2014 twee avonden na elkaar de luchthaven van Kismayo beschoten door Al Shabaab. Ook AMISOM bleef een doelwit van aanvallen van Al Shabaab, eveneens in de wijk Calanley. Op 20 september 2014 was een konvooi van AMISOM het doelwit van een explosie in de wijk Shaqaalaha in Kismayo. Diezelfde dag vielen vijf burgerdoden bij de ontploffing van een berm bom in de wijk Calanley. Op 1 oktober 2014 werd in Kismayo een konvooi van AMISOM opnieuw het doelwit van een explosie. Er vielen twee burgerslachtoffers. In diezelfde periode werd ook een handgranaat gegooid naar een woning in Kismayo waar clanoudsten een vergadering hadden. Vier personen raakten hierbij gewond. In november 2014 reden twee voertuigen van AMISOM op landmijnen in de wijken Fanoole en Guul Wade en werden er handgranaten gegooid in de stadsadministratie van Kismayo. In december 2014 werd een hotel in Kismayo beschoten (zie administratief dossier). Het is niet aannemelijk dat u, zoals u zelf beweerde, in de periode dat deze gevechten en aanslagen plaatsvonden, in Kismayo zou gewoond hebben maar dat deze*

gebeurtenissen, die een aanzienlijke impact hadden en zich voordeden in de omgeving van uw woonplaats, u volledig ontgaan zouden zijn. Bijgevolg roept dit gebrek aan kennis betreffende recente aanslagen en gevechten vragen op bij uw beweerde recente verblijf in Kismayo.

Wanneer u in het eerste gehoor op het CGVS gevraagd werd of er de laatste jaren in Kismayo nog gevechten waren geweest omwille van een clanconflict, haalde u een conflict tussen de Marehan en de Harti aan. U gaf aan dat het na 1995 was (toen de Harti aan de macht waren) en in 1999 de Marehan de macht grepen (CGVS 1, p. 14). Dit clanconflict dateert echter van ruim 20 jaar voor uw vertrek naar België [toen u nog slechts een kind was] en toont op geen enkele manier aan dat u recent in Kismayo woonde. Vervolgens werd u wederom gevraagd of er recent nog gevechten zijn geweest tussen clans in de stad. U beantwoordde dit door een conflict aan te halen dat ontstond toen u reeds in België was (CGVS 1, p. 14), wat opnieuw nietszeggend is over uw recente verblijf in Kismayo voor uw komst naar België. Er werd u voor een derde maal gevraagd of er voor uw vertrek naar België nog gevechten zijn geweest tussen clans, waarop u vaag antwoordde dat ze toen vochten tegen Al Shabaab (CGVS 1, p. 14). Hierop confronteerde de dossierbehandelaar u met informatie die het CGVS ter beschikking heeft en waaruit blijkt dat er in Kismayo, en zelfs in de wijk waar u beweerde te wonen, wel recent voor uw vertrek naar België conflicten waren tussen clans en waarbij veel slachtoffers vielen (CGVS 1, p. 14). Meer bepaald vonden er in juni 2013 gevechten plaats in de regio van de Calanley markt [in de wijk waar u woonde en werkte], tussen Ifin Hassan Basto en de Ras Kamboni Brigade. Dit betrof een clanconflict tussen Ormale, Galjeel en Ogaden. Het privéziekenhuis 'Waamo' werd aangevallen en minstens 31 burgers stierven ten gevolge van dit gevecht. Een ander clanconflict ontstond tussen Marehan en Ogaden op 23 februari 2013, waarbij het dodenaantal opliep tot 11 personen (zie administratief dossier). Er werd u gewezen op de vaststelling dat het vreemd is dat u hiervan niet op de hoogte bent, gezien uw beweerde recente herkomst uit Kismayo (CGVS 1, p. 14). U beantwoordde deze bedenking ontwijkend door gevechten tussen Al Shabaab en Jubaland [te verwijzen naar de troepen van de regering van Jubaland] aan te halen en te wijzen op het constant voorkomen van clanconflicten (CGVS 1, p. 14). Het feit dat u verschillende keren de vraag ontweek door andere gevechten aan te halen dan deze waar de dossierbehandelaar naar vroeg [en dan nog voornamelijk gevechten die meer dan 20 jaar geleden plaatsvonden toen u nog een kind was ofwel heel recente gevechten die pas plaatsvonden wanneer u reeds in België was] en u op geen enkel moment [zelfs nadat u verschillende keren de kans kreeg] kon duidelijk maken dat u weet heeft van recente gevechten en aanslagen die in uw regio plaatsvonden, doet twijfels rijzen betreffende uw recent verblijf in Kismayo. Daarenboven werd u expliciet gevraagd of Ahmed Madobe ooit het doel of slachtoffer is geworden tijdens de gevechten in Kismayo (CGVS 1 p. 19). U beantwoordde deze vraag met 'Ahmed Madobe was toen niet aanwezig' (CGVS 1, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Ahmed Madobe, de president van Jubaland, gewond geraakte toen Al Shabaab op 12 september 2014 zijn konvooi in Kismayo aanviel (zie administratief dossier). Gezien de belangrijke positie die Ahmed Madobe binnen Kismayo en de rest van Jubaland heeft, kan verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van deze gebeurtenis. Indien u daadwerkelijk, zoals u beweerde, tot aan uw vertrek naar België op 2 juni 2015 in Kismayo woonde en werkte, kan verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van gevechten en aanslagen die er recent plaatsvonden. Bijgevolg slaagde u er niet in om uw recent verblijf in Kismayo aannemelijk te maken.

Verder leek u niet te weten dat er zich in 2014 ernstige wateroverlast heeft voorgedaan in Kismayo. Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg of Kismayo ooit getroffen werd door overstromingen, beweerde u van niet, maar verklaarde u dat het water wel een impact had op de landbouwers, gevestigd in de 'Gosha' [de bossen] (CGVS 1, p. 12). Er werd u opnieuw gevraagd of er ooit wateroverlast was in Kismayo, waarbij u opnieuw verklaarde dat de rivier overstroomde maar dat het water niet zo ver kwam. Wanneer u vervolgens gevraagd werd naar overstromingen die van de zee kwamen, verklaarde u dat dit vroeger wel voorkwam maar dat dit de laatste tijd niet meer gebeurd is (CGVS 1, p. 12). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, bleek dat de hevige regenval tussen 24 mei 2014 en 6 juni 2014 drieëntwintigduizend mensen die gevestigd zijn in de onthemingskampen van Kismayo, getroffen heeft. Vijf kinderen stierven ten gevolge van verdrinking of onderkoeling, huizen werden vernield en toiletten en waterbronnen waren vervuild. Het Internationaal Comité van het Rode Kruis en de Somalische Rode Halve Maan boden hulp (zie administratief dossier). Er werd vastgesteld dat u er niet in slaagde om elementen aan te brengen die duidelijk maken dat u kennis heeft over deze overstroming in uw beweerde regio van herkomst [Kismayo].

Wanneer de dossierbehandelaar u confronteerde met de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat er wel een overstroming in Kismayo plaatsvond en u vervolgens vroeg of u daar weet van heeft, verklaarde u vaag dat u ervan gehoord had, dat het met de zee te maken had en dat het de wijken betrof die gelegen zijn aan de zee, maar u geen idee had van de periode (CGVS 1, p. 12). Dat u uw antwoorden bijstelt in functie van de door de dossierbehandelaar gemaakte opmerkingen en deze

*bovendien nog steeds erg vaag en algemeen bleven, zorgt ervoor dat uw verklaringen niet doorleefd -en dus niet waarachtig- overkomen. Gezien u beweerde in die periode woonachtig te zijn geweest in Kismayo, is het bevreemdend dat u niets wist over de gevolgen van de hevige regenval die plaatsvond in mei-juni 2014 die een aanzienlijke impact had op duizenden inwoners van de stad. Uw bewering dat u tot recent (tot 2 juni 2015) in Kismayo verbleef, wordt dan ook verder ondermijnd."*

De bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt aldus overgenomen door de Raad.

De Raad treedt bovendien de Commissaris-generaal bij dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zijn Facebookprofiel, hetgeen verder afbreuk doet aan verzoekers geloofwaardigheid en zijn beweerde recent verblijf in Kismayo. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn broer zijn account creëerde maar dat dit door hem, zijn neven en zijn broer gebruikt wordt, merkt de Raad op dat dit verweer geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde hieromtrent. De bestreden beslissing oordeelde daarnaast terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker foto's postte op zijn Facebookprofiel in 2013, 2014 en 2015, toen verzoeker zich volgens zijn verklaringen in Kismayo bevond, terwijl verzoeker verklaard had dat hij het profiel slechts had overgenomen in 2015 (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 10). Dergelijke inconsistenties doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst.

De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

*"Toen u geconfronteerd werd met uw Facebookprofiel en u gevraagd werd of u de persoon op de foto (zie administratief dossier foto 1) bent, bevestigde u dit. Toen u gevraagd werd of dit uw Facebookprofiel is, bevestigde u dit eveneens en voegde u eraan toe dat uw broer het gemaakt heeft (CGVS 2, p.9-10). Toen u gevraagd werd waarom uw broer dit voor u maakte, verklaarde u dat het was omdat u niet wist hoe u een profiel moest creëren. Toen u gevraagd werd waarom u foto 4 [een foto van een groep mensen] (zie administratief dossier) postte, verklaarde u dat uw broer die foto postte, dat het zijn vrienden zijn, dat de foto genomen is in Kenia en dat u zelf de andere foto's, genomen in Brussel, postte. U verklaarde verder dat uw broer zijn oude profiel aan u gaf. Nadien verklaarde u dan weer dat het niet echt uw broer was, maar uw neef (CGVS 2, p. 10). Wanneer u gevraagd werd wanneer u het profiel overnam, verklaarde u dat u het overnam in 2015 toen u aankwam in België. Alsook verklaarde u dat uw neef zijn bijnaam 'G.' is, wat de reden is dat het profiel op die naam staat. U verklaarde dat hij uw naam ervoor zette (CGVS 2, p. 10). U verklaarde over foto 6 [gepost op 15 februari 2015] (zie administratief dossier), dat dit uw vermiste broer M. is. Gevraagd waarom er een foto van uw broer op het profiel staat, verklaarde u dan weer dat uw broer het profiel (uw Facebookprofiel) deelde met uw neef (CGVS 2, p. 10). Uit bovenstaande blijkt dat u uw verklaringen betreffende de aanmaak en het gebruik van uw Facebookprofiel bijschaafde naargelang de vragen en opmerkingen die de dossierbehandelaar maakte. U verklaarde aanvankelijk dat uw broer het profiel voor u maakte, vervolgens verklaarde u dat u het profiel van uw broer overnam en daarna verklaarde u dat het niet uw broer M. maar uw neef G. was, waarvan u het profiel overnam. Wanneer later bleek dat er een foto van uw broer M. op het profiel stond, verklaarde u dan weer dat uw neef en uw broer het profiel deelden (CGVS 2, p. 10). Ten gevolge van de bevinding dat u uw verklaringen steeds wijzigde en dit vragen deed rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw Facebookprofiel, confronteerde de dossierbehandelaar u met het eigenaardig karakter van uw verklaringen betreffende het Facebookprofiel. U werd opnieuw gewezen op het belang van eerlijk te zijn over de plaatsen waar u gewoond heeft, ook als u Somalië al eerder zou verlaten hebben. Doch, u bleef erbij dat het probleem zich voordeed zoals u reeds uitlegde [met name de problemen in 2014 ten gevolge van het clanconflict](CGVS 2, p. 10).*

*(...) Bovendien zijn er nog meer eigenaardigheden op te merken betreffende uw verklaringen aangaande uw broer M.. U verklaarde immers tijdens het eerste gehoor op het CGVS dat u niet wist waar uw broer zich bevond, hij voor u Somalië ontvluchtte en u geen informatie over hem heeft (CGVS 1, p.9). Tijdens het tweede gehoor op het CGVS gaf u echter aan dat uw broer nog op 31 augustus 2015, toen u dus reeds in België was, een foto zou gepost hebben op het Facebookprofiel en dat deze foto in Kenia genomen is, wat onverenigbaar is met uw eerdere verklaringen (CGVS 2, p. 10).*

*(...)*

*Bovendien staken veel van uw verklaringen niet met de informatie die werd teruggevonden op 'uw' Facebookprofiel. U verklaarde dat u het profiel overnam in 2015 en dat u het niet gebruikte in Kismayo (CGVS 1, p.10).*

*Wanneer na de pauze opnieuw werd teruggekomen op het Facebookprofiel, verklaarde u dat u in 2013 aan uw neef vroeg om u een account aan te maken, maar dat u het toen nog niet gebruikte. U verklaarde dat u het pas begon te gebruiken toen u in België was en dat het voorheen door uw neef gebruikt werd (CGVS 2, p. 12-13). Er werden echter foto's van u [waar u duidelijk herkenbaar op bent] op het Facebookprofiel teruggevonden die in 2013, 2014 en 2015 gepost werden, de periode waarin u*

*volgens uw verklaringen in Kismayo was én het profiel niet gebruikte. Bovendien werd op het profiel teruggevonden dat het werd aangemaakt op 13 februari 2012, dus in de periode waarin u beweerde opgesloten geweest te zijn door Al Shabaab (CGVS 2, p. 7), waardoor uw verklaring als zou u in 2013 gevraagd hebben het profiel aan te maken, niet kan kloppen (zie administratief dossier)."*

De bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt aldus overgenomen door de Raad.

Daarnaast oordeelde de Commissaris-generaal terecht dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen omtrent zijn vasthouding door Al Shabaab van 2008 tot 2012. Verzoeker doet geenszins afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing door het louter aanvoeren dat de Commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn verklaringen over de omstandigheden en ervaringen van zijn gevangenschap, hetgeen verzoeker spontaan en gedetailleerd heeft beschreven. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoekers verklaringen verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties bevatten die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn vermeende vervolging door Al Shabaab.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de foto die op 15 februari 2012 op zijn Facebookprofiel geplaatst werd, een foto van hemzelf betreft, maar dat zijn neven deze foto's geplaatst hadden terwijl verzoeker werd vastgehouden door Al Shabaab. De Raad stelt vast dat dit verweer geheel tegenstrijdig is met verzoekers verklaringen tijdens het CGVS-interview. Verzoeker verklaarde tijdens het tweede CGVS-interview immers, toen hem gevraagd werd wie op de foto's stond: *"Habib. Ik en mohammed lijken op elkaar. Je denkt dat ik het ben maar ik kan zijn andere foto's tonen. Het is mohammed. Dat is mijn broer die verdwenen is. Ik weet niet waar hij is."* (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 10). De Raad is bijgevolg van mening dat het bovenstaande verweer van verzoeker een *post-factum* verklaring betreft, die na reflectie tot stand is gekomen na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen. Het feit dat op 15 februari 2012 een foto werd gepost van verzoeker op zijn Facebookprofiel, terwijl verzoeker toen werd vastgehouden door Al Shabaab (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 7), doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn vasthouding door Al Shabaab, temeer daar verzoeker hierover tegenstrijdige en onwaarschijnlijke verklaringen aflegt.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers geloofwaardigheid hieromtrent verder werd ondergraven door verzoekers tegenstrijdige verklaring dat hij in 2006 begon te werken voor de *Ramadan Private School* en tegen 2010-2011 zelfstandig les gaf (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 5), terwijl verzoeker eerder verklaarde van 2008-2012 vastgehouden te zijn door Al Shabaab (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 7). Verzoekers verweer dat hij foute verklaringen aflegde hieromtrent omwille van zijn psychologische problemen, kan geen verschoning bieden voor dermate frappante tegenstrijdige verklaringen.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij van Al Shabaab in Kismayo moest gaan vechten, maar dat hij hoorde dat leden van Al Shabaab ook naar Jilib gingen om te vechten, betreft eveneens een loutere *post-factum* verklaring die na reflectie tot stand is gekomen na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen. Verzoeker verklaarde tijdens het eerste CGVS-interview immers dat *"Met een aantal andere gevangenen was ik gedwongen meegenomen om deel te nemen aan de gevechten in Jilib."* (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 16), terwijl verzoeker tijdens het tweede CGVS-interview verklaarde, toen hem gevraagd werd waar hij naar toe gebracht werd om te vechten, verklaarde dat *"Ze namen me mee uit de stad in de richting van Sac Mojo (...) Het was verder op de weg. Tussen Al Shabaab en Jubaland."* Verzoeker verklaarde vervolgens dat het gevecht nog plaatsvond in hetzelfde district, op ongeveer 15 km van de stad Kismayo. (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 11). Verzoeker verklaarde bovendien dat hij slechts één keer was meegenomen om te vechten (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 9).

De motivering van de bestreden beslissing hieromtrent is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier:

*"Ten eerste beweerde u te zijn ontsnapt uit de gevangenis van Al Shabaab in de periode dat de machtsovername door Jubaland en de daarmee gepaard gaande gevechten plaatsvonden, zijnde oktober 2012. Zoals reeds aangehaald, werd op uw Facebookprofiel een foto van u teruggevonden die gepost werd op 15 februari 2012 (supra) (zie foto 6 administratief dossier). Het is echter onmogelijk dat u een foto zou kunnen nemen van uzelf en deze zou kunnen posten op Facebook terwijl u opgesloten zat in de gevangenis van Al Shabaab."*

Ten tweede werden uw verklaringen betreffende uw opsluiting door Al Shabaab van 2008 tot eind 2012, verder onderuitgehaald door uw verklaringen betreffende uw werk in de Ramadan Private School. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor op het CGVS dat u sinds 2005-2006 in de Ramadan Private School werkte (CGVS 1, p. 5 en CGVS 2, p. 4). U verklaarde dat u daar in het begin lessen volgde maar later ging helpen en dat u in 2010-2011 bijna geheel zelfstandig les gaf (CGVS 1, p.5). Zoals reeds eerder aangehaald verklaarde u opgesloten te hebben gezeten van 2008 tot eind 2012 (supra). Beide verklaringen zijn onverenigbaar, daar ze impliceren dat u zelfstandig les gaf aan de Ramadan Private School terwijl u opgesloten was bij Al Shabaab, wat geen steek houdt. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, verklaarde u dat u zich vergist had en dat het na 2012 was dat u er les gaf (CGVS 1, p.16). Deze verklaring kan echter niet overtuigen, aangezien u uw verklaring louter bijstelde naargelang de opmerkingen van de dossierbehandelaar.

Ten derde ontweek u verschillende keren de vragen die betrekking hadden op uw gevangenschap bij Al Shabaab. Wanneer u gevraagd werd te verduidelijken van wanneer tot wanneer Al Shabaab u gevangen gehouden heeft, antwoordde u dat ze u in de tiende maand van 2008 arresteerden, waarna u vroeg of u de problemen in gevangenis moest vertellen (CGVS 2, p. (...)). U daarop aangespoord om eerst te zeggen wanneer u vrij kwam, antwoordde u dat ze u niet bevrijdden maar dat u ontsnapte tijdens de gevechten tussen Al Shabaab en Jubaland. Waarna u begon uit te leggen op welke manier u kon ontsnappen. U bracht echter nog steeds geen datum ter sprake (CGVS 2, p.6-7). Wanneer u nogmaals de vraag gesteld werd welke dag de ontsnapping plaatsvond, verklaarde u dat u het niet meer weet maar dat het in 2012 was, waarna u begon uiteen te zetten dat u angst had om vermoord te worden en dat u opgelucht was toen u hier aankwam. Opnieuw spoorde de dossierbehandelaar u aan om u de datum te proberen herinneren door een verjaardag of door aan te geven of het dan wel het begin dan wel het einde van jaar was (CGVS 2, p. 7). Pas dan gaf u aan dat het einde van 2012 was (CGVS 2, p.7). De detentie is een element dat de kern van uw asielrelaas uitmaakt en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat u dit nog waarheidsgetrouw kan weergeven, te meer daar het gaat om een ingrijpende gebeurtenis – (...) – die geacht mag worden in uw geheugen te zijn gegrift. Dat u steeds vragen ontweek die betrekking hadden op het moment dat u na vier jaar opsluiting ontsnapte uit de gevangenis van Al Shabaab, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten vierde werd nog een frappante tegenstrijdigheid opgemerkt tussen de door u afgelegde verklaringen tijdens de gehoren op het CGVS. U verklaarde dat u één maal door Al Shabaab bent meegenomen uit de gevangenis om deel te nemen aan een gevecht (CGVS 2, p.9). Bij het eerste gehoor verklaarde u 'Met een aantal gevangenen werden we meegenomen om deel te nemen aan gevechten in Jilib. Ik heb geweigerd. Vervolgens werden we teruggebracht.' (CGVS 1, p.16). In het tweede gehoor werd u opnieuw gevraagd waar ze u naartoe brachten voor het gevecht. U verklaarde dat ze u meenamen uit de stad in de richting van Sac Mojo (CGVS 2, p. 11). Toen u werd gevraagd waar het gevecht was en of het op de weg was, antwoordde u 'Het was verder op de weg tussen Al Shabaab en Jubaland.' Toen u gevraagd werd of het in hetzelfde district [zijnde Kismayo-district] was, bevestigde u dit. Toen u gevraagd werd of het dicht bij de stad was, antwoordde u 'Het was niet zo ver van de stad. Ik denk 15 kilometer' (CGVS 2, p.11). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, ligt Jilib [de plek waar u volgens uw verklaringen tijdens het eerste gehoor naartoe werd gebracht om te vechten] in de provincie Middle Juba, district Jilib, op 115 kilometer van Kismayo terwijl Kismayo in Lower Juba ligt in het district Kismayo [de plek waar u volgens uw verklaringen tijdens het tweede gehoor naartoe werd gebracht om te vechten]. Daar u inconsistent twee verschillende plekken aangaf waar ze u naartoe brachten om te vechten [wat volgens uw verklaringen bovendien de enige keer was dat ze u ergens naartoe brachten om te vechten (CGVS 2, p.9)], kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zou Al Shabaab u zou willen ingezet hebben als soldaat en wordt wederom uw hele relaas betreffende de opsluiting bij Al Shabaab ondermijnd.

Door het geheel aan bovenstaande vaststellingen wordt de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw gevangenschap bij Al Shabaab van 2008 tot eind 2012 tenietgedaan. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw opsluiting bij Al Shabaab, zijn uw verklaringen als zou u bijgevolg niets zou weten over de gebeurtenissen in Kismayo in de periode van 2008 tot eind 2012 niet afdoende. Toen u gevraagd werd om meer te vertellen over de gevechten in Kismayo tegen Al Shabaab, antwoordde u dat u niet altijd aanwezig was in de periode dat Al Shabaab de macht had maar dat u toen u vrijkwam wel gehoord heeft over een zwaar gevecht (CGVS 1, p. 18).

Toen u daarop gevraagd werd in welke periode van het jaar dit gevecht was, antwoordde u dat u vast zat en dus de periode niet kende (CGVS 1, p. 18). Toen u gevraagd werd of dat gevecht een bepaalde naam had, antwoordde u nogmaals dat dat moeilijk te weten is als u vast zit (CGVS 1, p. 18). Van iemand die in vrijheid in Kismayo woonde [Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw beweerde opsluiting bij Al Shabaab van 2008 tot 2012], kan verwacht worden dat die beter op de hoogte is van de gevechten die er plaatsvonden en vooral over het grote gevecht tussen de troepen van

*Jubaland en Al Shabaab in oktober 2012 dat een machtsovername tot gevolg had. Zodoende wordt uw beweerde recent verblijf in Kismayo verder ondermijnd."*

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat uit het door hem neergelegde psychologische attest kan blijken dat verzoekers psychische problemen een invloed gehad zouden kunnen hebben op het gehoor en op zijn vermogen om een coherent relaas te doen. Uit het psychologische attest blijkt louter dat verzoeker te kampen heeft met psychologische problemen, dat hij bepaalde data vergeet en details van zijn reisweg wanneer hij zich in een situatie van hevige stress bevindt. De Raad stelt echter vast dat hieruit niet blijkt dat verzoekers cognitief geheugen dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. In zoverre verzoeker tracht zijn gebrekkige kennis omtrent recente gebeurtenissen in Kismayo en zijn eigen problemen tracht te minimaliseren door op te werpen dat hij problemen heeft om zich bepaalde data te herinneren, dient opgemerkt te worden dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de vastgestelde lacunes in verzoekers socio-politieke kennis geenszins betrekking heeft op vergetelheden omtrent de data waarop deze gebeurtenissen plaatsvonden, zodat verzoekers psychologische problemen geenszins een verschoning vormen voor zijn gebrek aan kennis. Bovendien merkt de Raad op dat uit de CGVS-interviews terdege blijkt dat verzoeker verschillende gebeurtenissen met datums in de tijd kan situeren. Verder merkt de Raad nog op dat dergelijke psychologisch attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn psychische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Een verwijzing naar arresten van de Raad is bovendien niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Wat de door verzoeker neergelegde medische attesten betreft, merkt de Raad op dat deze attesten op een uiterste summiere manier vaststellen dat verzoeker verschillende littekens heeft, doch deze attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoeker deze verwondingen opliep. Waar verzoeker verwijst naar het arresten van het EHRM, dient vastgesteld te worden dat uit het arrest R.J tegen Frankrijk van 19 september 2013, kan worden afgeleid dat, indien dat bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst, het letsel van de asielzoeker heeft veroorzaakt, kan dat de betrokken staat ertoe verplichten om nader onderzoek naar dat bewijsmiddel te laten verrichten om twijfel weg te nemen dat de asielzoeker na uitzetting naar het desbetreffende land wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Of dat bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet de staat beoordelen in het licht van de gestaafde dan wel geloofwaardig te achten persoonlijke situatie van de asielzoeker en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het desbetreffende land (cf. § 53 t/m 56 van het arrest R.C. tegen Zweden, van 9 maart 2010, nr. 41827/07, § 41 t/m 44 van het arrest D.N.W. tegen Zweden, van 6 december 2012, nr. 29946/10, § 62 van het arrest I. tegen Zweden, van 5 september 2013, nr. 61204/09, en § 39 t/m 42 van het arrest R.J. tegen Frankrijk, van 19 september 2013, nr. 10466/11 ([www.echr.coe.int](http://www.echr.coe.int)). In casu werd reeds geoordeeld dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers herkomst en asielmotieven, zodat verder onderzoek zich niet opdringt. Bovendien blijkt uit de motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de oorzaak van het litteken op zijn hoofd, daar hij tijdens het eerste CGVS-interview verklaarde dat hij tijdens zijn opsluiting in 2014, als gevolg van het clanconflict, geslagen werd met een knuppel (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 24), terwijl hij tijdens het tweede CGVS-interview verklaarde dat hij dit litteken opliep toen hij geslagen werd door Al Shabaab (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 7), hetgeen verzoekers geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Verzoeker betwist bovendien in het geheel niet de motivering in de bestreden beslissing omtrent de door hem neergelegde huwelijksakte. Bij gebrek aan een dienstig verweer wordt de pertinente en correcte motivering door de Raad overgenomen:

*"Betreffende de door u neergelegde huwelijksakte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van documenten.*

*Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten, waaronder huwelijksakten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie administratief dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde huwelijksakte op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst op te*



heffen. Bovendien was u tijdens het tweede gehoor niet in staat om de getuigen op uw huwelijk, die vermeld staan op de huwelijksakte, correct te benoemen. Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg wie de getuigen waren op uw trouw gaf u de volgende namen op: H.J.K., S.H.M., M.A.A. en zei u dat er nog mensen waren. Er werd verduidelijkt dat de vraag peilde naar de getuigen. Daarop verklaarde u dat het H.J.K. was en dat de andere man uw vrouw representeerde (CGVS 2, p.4). Volgens de huwelijksakte waren A.J.A. en S.M.A. de getuigen op uw trouw op 2 oktober 2014. Dat u niet in staat was om de getuigen van uw eigen trouw te benoemen, maakt dat er verdere vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de geldigheid van dit document en bijgevolg ook bij de verklaringen betreffende uw huwelijk. Daardoor verliest dit document elke bewijskracht voor uw recent verblijf in Kismayo.”

De motivering van de bestreden beslissing is correct, pertinent en vindt steun in het administratief dossier.

De nieuwe documenten die verzoeker in een aanvullende nota heeft bijgebracht, met name het medisch attest van Kismayo van 6 juni 2012, het leerkrachtencertificaat, de leerlingenkaart en de geboorteakte, betreffen kopieën, waarvan de bewijswaarde dient te worden geringschat, omdat deze gemakkelijk zelf kunnen worden gefabriceerd. Bovendien kunnen dergelijke documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben indien deze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bijgevolg kunnen deze nieuwe documenten geen afbreuk doen aan de bovenstaande vaststellingen.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt recent verbleven te hebben in Kismayo, in het district Kismayo, in de provincie Lower Juba in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Bovendien blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing ten overvloede dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers vrees voor vervolging omwille van Al Shabaab.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de Commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade en de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Kismayo, in het district Kismayo in de provincie Lower Juba in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de CGVS-interviews en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 7, p. 2-3, 14; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 2, 10). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een

terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP